

dygtige kopier af gamle skydevåben. Disse er i visse tilfælde blevet solgt med støbeform til fremstilling af projektiler og har været anvendt til skydning her i landet. Da kopierne således kan benyttes som skydevåben, og de på grund af deres antal og forholdsvis lave pris frembyder langt større fare end de få originale historiske skydevåben, der undtagelsesvis kan bringes til affyring, er det justitsministeriets opfattelse, at de falder ind under våbenloven.

Folketingets ombudsmand har i anledning af en klage over justitsministeriets fortolkning med hensyn til efterligninger af antikke skydevåben udtalt, at han ikke finder grundlag for at kritisere fortolkningen, men at han ville finde en nærmere præcisering af lovens område ønskelig.

Af lovtekniske grunde foreslås det, at præciseringen sker ved, at der gives justitsministeren adgang til administrativt at undtage våben over en vis alder fra lovens forbud. Det fremgår modsætningsvis heraf, at besiddelse m. v. af moderne efterligninger vil kræve tilladelse. Når man har foretrukket at foreslå en bemyndigelse for justitsministeren i stedet for at indsætte undtagelsen i loven, skyldes det dels, at det kan være hensigtsmæssigt ikke at fastsætte samme aldersbetingelser for alle arter skydevåben, dels at der kan være behov for senere at ændre reglerne under hensyn til de indvundne erfaringer.

Til nr. 3.

Efter de gældende regler er det forbudt uden tilladelse at indføre, fremstille, overdrage, erhverve, besidde eller udføre våben og ammunition. Justitsministeriet meddeler alle produktions- og udførselstil-

ladelser samt alle tilladelser vedrørende andre skydevåben end håndskydevåben. Andre tilladelser meddeles af politiet.

Politiet behandler årligt ca. 20.000 våbensager, medens antallet af våbensager, der behandles i justitsministeriet, er ca. 300.

Efter forslaget kan justitsministeren fastsætte gebyrer for udstedelse af tilladelser i henhold til loven. Formålet hermed er at få dækning for udgifterne ved politiets ekspedition af våbentilladelser.

Da tilladelser til at besidde håndskydevåben er den eneste gruppe våbentilladelser, som udstedes i et sådant antal, at en afgift vil have betydning for statskassen, vil der af administrative grunde foreløbig kun blive pålagt disse tilladelser en afgift. Pistol- og revolvertilladelser til medlemmer af skytteforeninger gælder for 2 år, mens øvrige tilladelser, herunder tilladelser til jagtvåben, normalt gælder for 5 år. Efter våbenlovens § 1, stk. 2, nr. 1, kræves der ikke tilladelse til glatløbende haglgeværer, der er de hyppigste jagtvåben. For sådanne våben bliver der derfor ikke tale om nogen afgift.

Justitsministeriet agter at fastsætte gebyret til 100 kr. for de 5-årige tilladelser og 50 kr. for de 2-årige tilladelser. Forslaget vil medføre en årlig indtægt på ca. 2 mill. kr.

Oprævning og bogføring af gebyrerne vil medføre et vist merarbejde for politiet. Under forudsætning af, at dette arbejde tilrettelægges så enkelt som muligt, f. eks. ved betaling gennem anvendelse af stempelmærker, vil arbejdet kunne udføres inden for politiets nuværende rammer, således at forslaget ikke vil medføre udgifter for statskassen.